

1. Kaj

1.

Solen strålar fint igenom träden
Vinden virvlar runt i pojkens hår
Lätta fötter bär den lilla kroppen
Livet ler och leker det är vår
Som ett litet barn i mammas armar
bär han ömt och varsamt i sin famn
Det som sakta vuxit ur hans händer,
som han har signerat med sitt namn

2.

Bakom ligger månader av drömmar
Bakom ligger provningar och gråt
Det har gått så sakta, han har väntat
att en dag få bära hem sin båt
Ivrigt har han skyndat att bli färdig
ändå var det alltid något kvar
Länge har han längtat till dom orden
som magistern sa: "*Nu är den klar!*"

3.

Hemma väntar själva vernissagen
Han är ivrig, vägen hem går fort
Upp för trapporna och upp med dörren:
"Titta mamma, titta vad jag gjort!"
Han blir sedd när båten blir beundrad,
där han sitter stolt i mammas knä
Glädjen känner knappast några gränser,
när han visar upp sin båt i trä

Äran går till Gud i höjden
och magistern som i slöjden
såg att båtarna blev klara
Alla lika underbara
Pojkarna sprang hem medsamman
alla ville visa mamma
Glädjen som är sann,
den är spontan

4.

Båtarna bär minnen som är äkta
Båtarna bär hälsningar och bud
Än idag kan dom för oss berätta
om en glädje som är född i Gud
Mitt i allt som skymmer och vill hindra
bär en båt på lust i evighet
Även om vi gömmer eller glömmer
är det nåt som alla båtar vet

Text & musik: Jan Mattsson

2. En troende tvivlare

En troende tvivlare
En tvivlare som tror
En vuxen som är liten
En liten som är stor
En oroad roare
En tvekande med svar
En hemtam som är vilsen
En flykting som bor kvar

1.

Han mötte världen nyfiket
Han kände stor aptit
Han gick på upptäcktsfärd i livet
och tog för sig bit för bit
Tids nog blev han hemtam visste var allt fanns,
visste vad som gällde och han kunde varje dans
Men det han inte visste och inte hört nåstans
var att var huset det var större, än rummet som var hans

En troende tvivlare
En tvivlare som tror
En vuxen som är liten
En liten som är stor
En oroad roare
En tvekande med svar
En hemtam som är vilsen
En flykting som bor kvar

2.

Han blev väl mest förvånad
men sedan också rädd
Här öppnades en större värld,
men han var inte förberedd
Om nån annan hade prövat vägen ut -
varför hade ingen berättat det förut?
Trodde alla andra att dörren var ett slut,
eller var dom rädda för det som låg på lut?

En troende tvivlare
En tvivlare som tror
En vuxen som är liten
En liten som är stor
En oroad roare
En tvekande med svar
En hemtam som är vilsen
En flykting som bor kvar

3.

Han levde säkert tryggare
i det som en gång var
En trygghet som är enkel
och som vet och som har svar
Att försöka glömma var han vart nåstans
och låtsas bakom dörren som om resten inte fanns,
det vore att förneka livets stora chans,
istället för att söka den sanning som är hans

En troende tvivlare
En tvivlare som tror
En vuxen som är liten
En liten som är stor
En oroad roare
En tvekande med svar
En hemtam som är vilsen
En flykting som bor kvar

Text & musik: Jan Mattsson

3. Furan på Sjösala

1.

Med yxan i hand i min Sjösala park,
jag stod vid en fura och smekte dess bark
*"Du skymmer min utsikt mot himmel och sjö,
du susande fura nu måste du dö!"*
Och furan hon föll, och blev sågad itu,
och huggen till ved, men hon susar ännu
I elden, på härden i vinterkväll lång
hon susar och sprakar och sjunger sin sång

2.

Då tänkte jag: *"Snart ska jag själv vräkas kull
och röjas ur vägen för utsiktens skull"*
Så därför go' vänner för innan det sker -
de visor jag diktat dom skänker jag er
Som ved från en fura, en barkad som höll
i ruskiga väder och som sjöng när hon föll
En hälsning från fåglar som bott i dess topp,
och kvittrar om landet där solen går opp

*Text: Evert Taube
Musik: Jan Mattsson*

4. När livet gör mig illa

1.

När livet gör mig illa och jag inte hittar ut
När drömmarna jag drömt har gått i kras och tagit slut
När all min kraft har sinat och jag spillt mitt sista krut,
kan jag ändå ana: "*Här har varit nån förut*"

2.

Mitt i livets smärta, i min egen hjälplöshet
När jag tappat greppet om min egen säkerhet,
möts jag av ett ljus som säger att nån redan vet,
en som själv har delat hela världens ensamhet

3.

Den som i sin egen kropp har delat världens nöd
Den som inte väjer för sitt kors och för sin död
ger oss i vår svaghet av sin kraft och av sitt stöd
är oss alltid nära och vill dela vin och bröd

*Jag har sett de torra fröna gro till slut
Jag har sett det ljusa, gröna vecklas ut
Våren gryr i vinterns trakter, där jag frös
Jag vill möta livets makter vapenlös*

Text: Jan Mattsson (v. 1-3)

Karin Boye (v. 4)

Musik: Jan Mattsson

5. Blandade känslor

Jag står här på trappan med blandade känslor
Jag står och sorterar de budskap jag mött
Jag känner en blandning av kyla och värme,
en märklig förening av mörker och ljus

Jag möttes av orden som fyllda av värme
berättar om nåd och befriar från skuld
Jag fylldes av glädje, jag fylldes av lättnad
av orden som sa mig: "Din skuld är betald!"

Jag såg på dom andra och slogs av en tanke
att alla är med i en from maskerad,
som tror på förtjänster, som räknar poängar,
som ger oss belöning för präktig moral

För nånstans i luften bland måttfulla blickar
som ängsligt bevakar dom steg som jag tar
finns rädslan som inte befriar, men binder,
finns rädslan som döljer mitt verkliga jag

Jag undrar om också dom andra som lyssnat
går hemåt med samma fundering som jag
Om dom också känner förvirring och undran
Om budet som gäller är nåd eller krav

Text & musik: Jan Mattsson

6. Kom som du är

1.

En vinröd ridå böljar stilla i vinden
snart är det dags, när ridån dras isär
Här är vi alla i olika åldrar
Fattiga rika, ja alla är här
Så börjar musiken, förväntningen stiger,
scenen är öppen nu drar det igång
In snubblar mannen vi länge har väntat
Han ser på oss blygt och ger oss sin sång:

*Välkomna hit varje kvinna, var man
Nu vill jag visa er allt som jag kan
Välkomna hit alla stora och små,
nu vill jag trola så ni ska förstå
Här finns det plats, här får alla va´ med
det vill jag säga i min varite´
Alla är bjudna, kom nu och här
Kom om du vill
Kom som du är*

2.

Han verkar nervös, han har svårt att få till det
Hela hans jag är som fracken han bär
Sliten och fransig, långt från det perfekta,
bjuder han in oss och säger så här:
*"Ingen kan lyckas med allt här i livet
Ingen är färdig, nej, ingen är klar,
här är vi lika, det har vi gemensamt
När det är sagt vill ge allt jag har"*

3.

Så bjuder han oss en förtrollande resa
Häpna, förundrade tittar vi på
Fram kommer pengar, kaniner och duvor
Hur det är möjligt, kan ingen förstå
Han verkade först vara tanig och ängslig
Han som var litet har nu blivit störst
Det var nog säkert en del av hans budskap
Det var väl det som han sjöng till oss först:

*Välkommen hit varje kvinna, var man
Nu vill jag visa er allt som jag kan
Välkomna hit alla stora och små,
nu vill jag trola så ni ska förstå
Här finns det plats, här får alla va´ med
det vill jag säga i min varite´
Alla är bjudna, kom nu och här
Kom om du vill
Kom som du är*

4.

När allting är över, musiken har tystnad,
alla har plockat ihop sitt och gått,
dröjer jag kvar och försöker att tyda
vad denne trollande såningsman sått:
Att inte förakta det svaga och sköra,
sånt som dom lärda har svårt att förstå
När vi är trötta och tyngda av bördor
nynnar vi trotsigt den sång han sjöng då:

*Välkomna hit varje kvinna, var man
Nu vill jag visa er allt som jag kan
Välkomna hit alla stora och små,
nu vill jag trola så ni ska förstå
Här finns det plats, här får alla va´ med
det vill jag säga i min varite´
Alla är bjudna, kom nu och här
Kom om du vill
Kom som du är*

Text & musik: Jan Mattsson

7. Du lekte dina lekar

Du lekte dina lekar i bekymmerslösheten
Du sprang din väg, du kom igen i den stora friheten
Ditt liv var som en gåva du bara får och har
En evig sommarglädje som man alltid vill ha kvar

Du lekte sommarlekarna som om det alltid fanns
en soluppgång, en glädje som bjöd upp till mera dans
Och vet man inget annat då är man nog rätt vis
och lever i den glädje som är barnets paradiset

Men så en dag var sommarn slut
nu började nåt annat
Du hade anat det förut
att leken hade stannat
Det som var lätt blev tungt och svårt
det som var mjukt blev stängt och hårt
Du gömde dig och smög
Du glömde att du dög

Du glömde aldrig smaken av din långa sommarlek
Det finns ett barn som sjunger om en kärlek utan svek
Igenom allt du möter bär du runt en hemlig skatt
som leker i ditt öga och som klingar i ditt skratt

Du leker dina lekar mest i smyg och hemlighet
Du vågar inte riktigt visa vad du vill och vet
Men varje gång du vågar att bli ett barn igen
då smakar du på minnet som bär smak av himmelen

Text & musik: Jan Mattsson

8. Minnet

1.

I ett möte
I ett handslag
I en blick, ett ord
Är du där och gör dig påmind
Är du där och då
anar jag nåt av det finaste som du vill ge
Du vill locka mig att leva
Du vill locka mig att se

2.

Du har gett mig hopp och längtan
ändå är jag rädd
Du har bjudit upp till dansen,
men är jag beredd?
Min lust till dig är delad,
jag både vill och inte vill
Du lockar mig, men skrämmer mig
Ska jag våga släppa till?

Men jag kan aldrig glömma bort dig
Och jag kan aldrig bli dig fri
Du är barnet som känt av
kärlek utan några krav
Du har sökt en blick och mött
den kraft som livet bär
Och som sedan aldrig glömmet
vad vad verklig kärlek är

3.

Fast du blir förnekad,
fast jag tvekar gång på gång
trotsar du allt mörker,
sjunger du din gryningssång
Du är starkare än döden
Du står alltid kvar,
slutar aldrig fråga,
fast du sällan får nåt svar

Och jag kan aldrig glömma bort dig
Och jag kan aldrig bli dig fri
Du är barnet som känt av
kärlek utan några krav
Du har sökt en blick och mött
den kraft som livet bär
Och som sedan aldrig glömmet
vad vad verklig kärlek är

Text & musik: Jan Mattsson

9. Ur det som inte ens räknas

1.

Ur det som inte ens räknas
Ur det som ingenting är
Ur det som världen ser ner på
växer en kraft som oss bär
Det som i världen är litet,
det som får möta förakt,
gömmes och bär på en styrka,
visar en annan slags makt

2.

Det som är svagt här i världen
Det som är krokigt och snett
Det som är lätt att förringa
Det som tycks väga för lätt
Just det är upphöjt och utvalt
Just det vill Gud bära fram
för att det starka i världen
en dag ska stå där med skam

Gud, som är väldig och mäktig
valde att bli en av oss
Gud blev ett barn och fick ensam
lida och dö på ett kors

3.

Ur detta växer en maning
Ur detta växer ett bud:
*"Lyssna på barnet som ropar
Lyssna på ropet från Gud!"*
I det som tystas och hotas
I varje svagt litet ljud
möter oss svaghetens dårskap,
den som är utvald av Gud

Text & musik: Jan Mattsson

10. Där barnen leker

1.

Vem berättar så jag lär mig?
Vem kan sjunga mig till tröst?
Vem har bilderna och bär mig
när jag faller som ett löv, och det är höst?

Från en park där barnen leker
bortom rum och bortom tid
kommer hoppets vind och smeker
mig till vila, mig till frid

2.

Genom tystnaden och gråten
Genom allt som ej blev sagt,
hör jag rop och skratt som låter
mig få ana livet seger, livets makt

Från en park där barnen leker
bortom rum och bortom tid
kommer hoppets vind och smeker
mig till vila, mig till frid

Lär mig dö genom att leva
som ett barn i ärlighet
Lär mig dö genom att leka
som ett barn i evighet

3.

Du har sört och smakat döden,
delat världens lidande
Men du kom med liv ur graven
Inför dig min Gud är alla levande

Från en park där barnen leker
bortom rum och bortom tid
kommer hoppets vind och smeker
mig till vila, mig till frid

Text & musik: Jan Mattsson

11. Allt bara händer

1.

En gnistrande mörk kristallklar natt
står jag förundrad och häpen bland allt
Tittar i tystnad, tänker och tackar
Allt bara finns och slösar sin prakt

Stjärnorna tänds och slocknar
Solen går upp och den går ner
Allt bara händer
Allt bara sker
Genom allt
Under allt
Överallt
Pågår allt

2.

En strålande sol som väcker mig,
värmer min hud och får kroppen att bli
häpen och hoppfull, vänlig och varsam
Våren och värmen kommer med liv

Träden slår ut och grönskar
Fåglarna flyger upp och ner
Allt bara händer
Allt bara sker
Genom allt
Under allt
Överallt
Pågår allt

3.

En vind ifrån väst med måttlig kraft
fyller mitt segel så båten tar fart
Seglar och sjunger, njuter och nynnlar:
"Sol, vind och vatten är underbart"

Vinden och vattnet slösar
Vågorna gungar mig upp och ner
Allt bara händer
Allt bara sker
Genom allt
Under allt
Överallt
Pågår allt

4.

En morgon i maj då föddes jag
Väntad och välkommen, redig och rund
Hjärtat har pumpat, blodet har runnit
allt sen den dagen, varje sekund

Livet far runt i kroppen
Pulsen går upp och den går ner
Allt bara händer
Allt bara sker
Genom allt
Under allt
Överallt
Pågår allt

Text & musik: Jan Mattsson

12. Du är först

Du är först Du är före
överallt ingenstans
kan jag gå eller stå
där du förut inte fanns
Du är först Du är före
alltihop inte nåt
kan jag ha eller ta
som jag inte först har fått

1.
Första gången jag såg dagens ljus
och ingen förut sett mig
var jag ändå känd av dig
Redan innan någon annan
visste något om mitt liv
så visste du allting om mig
Du var med i moderlivet,
fanns i det som blev mig givet
Du var händerna som tog emot mig
redan förstan dan

Du är först Du är

2.
Även om jag vaknar väldigt tidigt varje morgon
och går sömnig ur min varma bädd
Står du ändå där och tar emot mig med en kram
och säger: "*dagen den är förberedd*"
Även om jag inte tror dig
kan du inte överge mig
Ingenting som finns i hela världen
skiljer mig från dig

3.
Även om jag varken hittar ingång eller utgång
och det mesta verkar tomt och stängt
Är du den som aldrig överger mig utan alltid goda
tankar om mitt liv har tänkt
Du är den som livet delar
Du är den som livet helar
Du som känt dig övergiven
vet hur svårt ett liv kan va´

Du är först Du är före
överallt ingenstans
kan jag gå eller stå
där du förut inte fanns
Du är först Du är före
alltihop inte nåt
kan jag ha eller ta
som jag inte först har fått

Text & musik: Jan Mattsson

13. Ur våra tomma händer

1.

Ur våra tomma händer
och tafatta försök
Ur ropen från vårt inre
och det vi vill och gör
formas våra dagar
som en ständig bön
En bön som i all enkelhet
är både stark och skör

Vad vi än tror
Hur vi än ber
Vad som än händer
Vad som än sker
anar vi
hoppas vi
att Gud hör och ser

2.

I mötet med varandra
I blickar och i ord
I närvaron som orkar
hjälpöst dröja kvar
I frågorna och ropen
som är våra liv
där delar vi en hemlighet
långt bortom våra svar

Vad vi än tror
Hur vi än ber
Vad som än händer
Vad som än sker
anar vi
hoppas vi
på Gud som hör och ser

Text & musik: Jan Mattsson

14. Visa av vemod

1.

När den sista kvällen kommer och när resan snart är slut
När det blivit dags att både packa ner och lämna kvar
När planerandet och drömmandet har blivit ett förut
Och den tid som kom är minnen ifrån dagarna som var
Det är då som hela kroppen blir en märklig marknadsplats
och som kallar mig att både stanna upp och att ta sats
När den sista kvällen kommer och när resan snart är slut
När planerandet och drömmandet har blivit ett förut

2.

När det snart är dags att säga: *"Tack för nu, vi ses igen"*
När jag måste gå den väg som leder både bort och hem
står jag mitt i mötet mellan både nu och förr och sen
Det är här i allt jag hittar vart jag vill, med vad och vem
Här med alla sorters känslor i en rörig salighet
kan jag ana, kan jag hitta vad jag innerst vill och vet
När det snart är dags att säga: *"Tack för nu vi ses igen"*
står jag mitt i mötet mellan både nu och förr och sen

3.

Att få längta, att få drömma, att få hoppas och få tro
Att få leva med sitt vemod som en vän att lita på,
ska få bli det som jag kallar för mitt hem där jag vill bo
Här finns rum för många minnen, här finns rum för nu och då
Jag vill hämta lust och näring oss min vemodiga vän
Jag vill längta efter det som var och det som kommer sen
Att få längta, att få drömma, att få hoppas och få tro
ska få bli det som jag kallar för mitt hem där jag vill bo

Text & musik: Jan Mattsson

15. Men nu står jag ändå här

1.

Inte var det mycket som jag visste eller kunde
Inte bar jag med mig någon självklar teori
Inte var jag riktigt klar på varför eller hur
Det jag hade var en ganska enkel melodi

2.

Vem var det som fick mig gå den vägen som jag valde?
Vem var det som fick mig göra allting som jag gjort?
Finns det på nå't märkligt sätt ett större sammanhang
som jag väljer och då blir en del av något stort ?

Det jag kan och det jag gör
Det jag vill och det jag bör
Alltihop och säkert mer
räcker långt och hittar hem
blir nå't bra för oss som bor
och och lever här
i vårt kvarter

3.

Kan det vara så att i det hjälplösa och sköra
finns en märklig styrka och en närvaro som bär?
Genom det som verkar va' för futtigt eller smått
får jag viska varsamt: "*Men nu står jag ändå här*"

Det jag kan och det jag gör
Det jag vill och det jag bör
Alltihop och säkert mer
räcker långt och hittar hem
blir nå't bra för oss som bor
och och lever här
i vårt kvarter

Text & musik: Jan Mattsson